

Beroepsziekte

Bij beroepsziekten is de werknemer in het voordeel als het gaat om bewijslast. Maar als je niet kunt aantonen dat je de bewuste ziekte hebt of dat dit door het werk kan komen, win je een dergelijke zaak toch niet.

tekst Bas van Batenburg

Bij het gros van de arbeidsongevallen is er een duidelijke relatie tussen de toedracht van het ongeval en de fysieke en psychische gevolgen van het slachtoffer. Het kan eigenlijk niet dat het leed op een andere manier is veroorzaakt. Voor het bevestigen van de aansprakelijkheid van de werkgever hoeft de werknemer alleen maar aannemelijk te maken dat het ongeval zich tijdens zijn werkzaamheden heeft voorgedaan en dat het ongeval letsel heeft veroorzaakt.

Maar wat nu als het letsel lastig is vast te stellen? Of als het ook een gevolg kan zijn van omstandigheden buiten het werk?

De juiste diagnose

Een beroepsziekte is hier een goed voorbeeld van. Het blijft altijd problematisch om een juiste diagnose te stellen en vervolgens de link te leggen tussen werk-omstandigheden en de gezondheids-schade. In een recente uitspraak van het Gerechtshof Den Bosch (6 september 2022, ECLI:NL:GHSHE:2022:3088) werd dit fijntjes en helaas in het nadeel van de werknemer toegelicht.

Wat speelde in deze zaak? De werknemer werkte geruime tijd bij de werkgever als wikkelaar. Op een gegeven moment is hij als gevolg van ziekte niet

meer in staat te werken. De werknemer stelt dat zijn gezondheidsklachten als chronische toxische encefalopathie (CTE) zijn aan te merken en een direct gevolg zijn van langdurige blootstelling aan oplosmiddelen tijdens zijn werk.

Vorderingen afgewezen

De werknemer stapt naar de rechter omdat zijn werkgever zijn schade weigert te vergoeden. De rechtbank wijst zijn vorderingen af. De werknemer heeft geen bewijs laten zien van de diagnose CTE en ook onvoldoende onderbouwd dat er een direct verband is tussen zijn gezondheidsklachten en zijn werk.

De werknemer is het hiermee oneens en gaat in hoger beroep. Het hof komt tot dezelfde conclusie: het is inderdaad mogelijk dat de werknemer is blootgesteld aan oplosmiddelen maar dit is niet bewezen. De hamvraag is of de geclaimde gezondheidsschade door de gestelde blootstelling is veroorzaakt. En dus niet door andere klachten, zoals depressiviteit, waar de man ook aan lijdt.

Onvoldoende informatie

Het hof meent dat de werknemer onvoldoende informatie over zijn medische situatie heeft verstrekt waaruit een direct verband tussen de klachten en blootstelling is af te leiden. De werknemer kan

dus naar z'n centen fluiten. Dat klinkt hard, maar het hof bevestigt hiermee de bekende rechtspraak. De werknemer is bij de bewijslast voor beroepsziekten al in het voordeel. Hij moet alleen voldoende aannemelijk maken dat hij zijn werkzaamheden heeft moeten verrichten onder omstandigheden die schadelijk zijn voor zijn gezondheid. Daarnaast moet hij natuurlijk aannemelijk maken dat hij lijdt aan gezondheidsklachten die door deze werkzaamheden kunnen zijn veroorzaakt. Als beide hordes zijn genomen, is de werkgever aansprakelijk voor de letsel-schade van de werknemer.

Wat gaat er fout?

Wat gaat er hier dan fout? De werknemer heeft te weinig medische informatie verstrekt om te oordelen dat de gezondheidsklachten verband houden met de werkomstandigheden. Op dit onderdeel gaat de zaak al onderuit. Het hof komt niet eens toe aan de gunstige bewijslast-verdeling zoals hiervoor besproken.

Los van de bewijslast: het is voor werknemers een loodzware opgave om bij een beroepsziekte gelijk bij de rechter te krijgen. Bezint eer gij met deze vordering begint, lijkt mij hier een goede vertaling van de juridische hindernissen die de werknemer daarbij moet nemen. «

De werknemer heeft
geen bewijs laten zien
van de diagnose